

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N. Mămăligă
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, Gr. Dașchevici și V. Negru

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii:

Iuliana Oprea
Galina Stratulat, Dumitru Mardari
Ion Druță și Dumitru Visternicean

examinînd recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Feraru Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, fiind menținută hotărîrea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 18 august 2014, Feraru Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările.

În motivarea pretențiilor a indicat că deține dreptul de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0658 ha, înregistrat în registrul bunurilor imobile la 29.11.2000 cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în mun. Chișinău, str. 31 August 1989 nr. 20 în baza contractului de vânzare – cumpărare a cotei părți nr. 6670 din 4 iulie 2000.

La momentul procurării terenului menționat, rețelele de comunicație electronice ale Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” erau amplasate pe partea opusă drumului aferent lotului de pământ pe care îl deține. Ulterior, din motive necunoscute, rețelele de comunicație electronice au fost reinstalate de către reprezentanții pîrîtului, sub pretextul că acțiunile întreprinse poartă un caracter provizoriu, motivînd că acestea în

scurt timp vor fi reamplasate în poziția inițială – fapt, care nu a fost realizat pînă la momentul înaintării acțiunii.

Feraru Nicolae a remarcat că în cazul reinstalării efectuate, nu s-a cerut acordul lui, astfel încît el nu și-a expus părerea pentru efectuarea cărorva lucrări în acest sens.

Consideră reclamantul că circumstanțele respective, certifică încălcarea normelor legislației pertinente speței, care stabilește că dreptul de a instala rețele de comunicații electronice furnizorilor de rețele de comunicații electronice pe deasupra sau sub teritoriul proprietăților funciare, podurilor, străzilor, tunelurilor, clădirilor, colectoarelor, zonelor închise, pădurilor, apelor se fac cu acordul scris al proprietarului terenului, sau al unui alt bun imobil. În cazul refuzului proprietarului terenului sau al unui alt bun imobil, instalarea rețelelor de comunicații electronice se permite numai în baza hotărîrii instanței de judecată, în situația lipsei unor alternative fezabile pentru instalarea acestor rețele.

Reclamantul a mai precizat că întru soluționarea problemei pe cale amiabilă, la 17 iunie 2014, a înaintat pretențiile prin intermediul unei solicitări formulate și prezentate direct la sediul pîrîtului, atenționînd asupra necesității verificării legalității acțiunii întreprinse în vederea reamplasării rețelelor de comunicație electronice la adresa mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20, dar și a necesității informării despre procedura și actele care au stat la baza reamplasării rețelelor de comunicație electronice din adresa vizată.

Prin scrisoarea nr. 01-02-15/6973 din 21 iulie 2014, Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” a adus la cunoștință reclamantului, faptul că rețelele de comunicații electronice la care se face referire, sunt poziționate conform actului de predare-primire nr. 222 din 1994.

Consideră Nicolae Feraru că situația invocată nu corespunde realității, din motiv că în anul 2000, la momentul procurării terenului menționat, rețelele de comunicație electronice ale Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” erau amplasate pe partea opusă drumului aferent lotului de pămînt pe care îl deține, fiind ulterior reamplasate, adiacent gardului ridicat pe porțiunea de teren asupra căreia se extinde dreptul său de proprietate.

Solicită reclamantul constatarea ilegalității reamplasării rețelelor de comunicație electronice din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20 și obligarea Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” executării lucrărilor de reamplasare a rețelelor de comunicație electronice din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Feraru Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările a fost admisă. S-a constatat ilegalitatea reamplasării rețelelor de comunicații electronice din mun. Chișinău, str. 31 august, nr. 20 și a fost obligată Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” de a executa lucrările de reamplasare a rețelelor de comunicație electronice din str. 31 august 1989, nr. 20, mun. Chișinău, prin înlăturarea

la distanța de cel puțin 2 metri de la hotarul și împrejmuirea (gardul) lotului de teren, cu număr cadastral XXXXX, deținut în proprietate de Feraru Nicolae Pavel, panoul de distribuție și pilonul, situat în imediata apropiere de gard, precum și înlăturarea cablurilor aeriene de telecomunicație, trasate peste ograda bunului imobil (f.d. 154, 163-168, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 13 decembrie 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016 (f.d. 194, 195-204, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 21 iulie 2017, Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 14 august 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 205, vol. I), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 6 octombrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 30 noiembrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul a solicitat respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” întemeiat și care urmează a fi admis.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Analizînd criticile invocate asupra temeiniciei deciziei recurate, Colegiul consideră că acestea sunt întemeiate, ori soluția instanței de apel în speță este eronată, adoptată cu încălcarea normelor de procedură și a normelor de drept material, care afectează legalitatea deciziei contestate și însuși conținutul unui proces echitabil.

Prin prisma art. 6 CEDO și art. 241 CPC, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărîrii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărîrile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Colegiul notează că, în esență, instanța de apel nu a examinat cererea de apel, ci s-a limitat la preluarea aprecierilor instanței de fond, în strictă corespundere cu abordarea reclamantului-recurent Feraru Nicolae, ignorînd atît probele prezentate de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, cît și circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, care sunt evidente.

În susținerea poziției respective, instanța de recurs menționează că potrivit actelor cauzei, la 18 august 2014, Feraru Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, prin care a solicitat constatarea ilegalității reamplasării rețelelor de comunicație electronice din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20 și obligarea Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” executării lucrărilor de reamplasare a rețelelor de comunicație electronice din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizînd situația de fapt din speța dată, în raport cu probele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 15 alin. (3) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15 noiembrie 2007, care statuiază expres că la construirea (reconstruirea) clădirilor, drumurilor, podurilor și altor construcții, lucrările de instalare, de înlocuire sau de mutare a oricăror elemente ale rețelelor de comunicații electronice se execută de către proprietarul imobilelor menționate, cu acordul prealabil al proprietarului rețelelor de comunicații electronice.

Potrivit prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea citată - furnizorii de rețele publice de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți, inclusiv de utilizare partajată a infrastructurii fizice, în condițiile Legii nr. 28/2016 privind accesul

pe proprietăți și utilizarea partajată a infrastructurii asociate rețelelor publice de comunicații electronice.

Instanța de recurs, prin prisma normelor de drept citate menționează că este eronată concluzia primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Feraru Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările a fost admisă.

De menționat că potrivit declarațiilor martorului Grigore Munteanu, în perioada anilor 2002-2003, în raza domiciliului intimatului, și anume pe partea opusă a drumului vizavi de imobilul lui Feraru Nicolae, au fost efectuate lucrări de construcție a rețelelor noi, după care nu a avut loc reamplasarea a careva rețelele de comunicații electronice existente (f.d. 203, vol. I).

Colegiul punctează faptul că potrivit planului geometric al bunului imobil nr. cadastral XXXXX, amplasat în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20, ce aparține intimatului, la capitol „Informație despre arenda/Servitute constituite pe teren” figurează două poziții S578 și S579, care sunt identificate ca servitute (f.d. 77, vol. I).

În acest sens este oportun de a reliefa prevederile art. 428 Cod civil, care statuează exhaustiv că servitute este sarcina care grevează un imobil (terenul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (terenul dominant). Utilitatea poate consta în sporirea confortului terenului dominant ori poate rezulta din destinația lui economică. Obligația de a face ceva poate fi conexată la o servitute și impusă proprietarului terenului aservit. Această obligație este accesorie servituții și nu poate fi stipulată decât în favoarea sau pentru exploatarea imobilului.

De menționat că servitutea, întâi de toate, se aplică asupra relațiilor privind bunurile imobile, în special terenurile, iar în al doilea, instituind sarcina care grevează un imobil (terenul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (terenul dominant), face aparentă iluzia precum că se instituie un raport juridic între două terenuri (cel dominant și ce aservit) sau între terenul aservit și proprietarul terenului dominant.

Doctrina însă a depășit demult această aparență, afirmând cu certitudine că raporturile juridice nu pot apărea între lucruri (obiecte), sau între acestea și subiecții de drept. Prin urmare, conținutul alin (1) al art. 428 Cod civil, trebuie înțeles că sarcina care grevează, ea grevează nu terenul aservit propriu zis, ci dreptul subiectiv de proprietate asupra acestui teren, având scopul de a crea condiții cât mai eficiente pentru proprietarul terenului dominant în procesul de exercitare a dreptului subiectiv de proprietate ce îi aparține asupra acestui teren. Deci, servitutea instituie raporturile juridice dintre proprietarul terenului aservit și între proprietarul terenului dominant.

Prin urmare, instanța de recurs reține argumentele recurentului precum că sunt neîntemeiate pretențiile reclamantului-intimat invocate în cererea de chemare în judecată. Or, probele administrate la dosar, certifică faptul că rețelelor de comunicație electronice din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 20, care fac obiectul litigiului

dat, sunt amplasate pe un teren grevat cu servitute, fapt ce atrage netemenicia pretențiilor invocate de către Feraru Nicolae.

Totodată, este esențial de subliniat faptul că dreptul de servitute este apărat prin acțiunea confesorie de servitute, care poate fi intentată împotriva oricărei persoane ce împiedică exercitarea dreptului dobândit. Exercițarea unui drept de servitute presupune anumite drepturi și obligații ce revin proprietarilor celor două fonduri.

Din considerentele sus-menționate și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de către prima instanță și instanța de apel, însă normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea urmează să fie respinsă.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. b) CPC, colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 și hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Feraru Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările, cu pronunțarea unei noi hotărâri după cum urmează:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Feraru Nicolae împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea de a executa lucrările, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător
judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ion Druță

Dumitru Visternicean